

GOIZA BA-DATOR

Goiza ba-dator,
aundi ta pozkor!

Zeru baltzizka goian
gorriz da bitxitu,
eguzkiak dizdizka
darabil erraiñu.

Lugiña baserrian
—soloak irrika—
kortako ¡di bizkorra!
ikus zoli deika.

Goiza ba-dator,
aundi ta pozkor!

Zugatz-puntak aizeak
ipiñi dauz dardar,
ta txorí-sail ixilla
asia da barbar.

Ezpaneán irriño
etxeoandrea
senarran laguntzen
yabilku maitea.

Goiza ba-dator,
aundi ta pozkor!

Eguzki erraiñuak
bedarrean argi;
aur setati antzera
intzak negar dagi.

Kanta ¡tzez zamatu da
Maite'ren abotsa,
erne-miñetan daula
barnean biotza.

Goiza ba-dator,
aundi ta pozkor!

Txori-argien lagun,
poz-oiu betean,
zoaz, neskatx, solora
eguna argitzean.

An naurkikezú miñik
sagasti ondoan,
zure kanta doiñua
dodala gogoan.

Goiza ba-dator,
aundi ta pozkor!

KANTUZ!

Arratsa kantuz doa,
—norentzako kantuz?—
ibai-une ixilleán
zurmur gozozko uluz.

Txindorra kantuz dago,
—norentzako ete?—
zume rnalgu gaiñean
zanko biak tente.

Kantuz baita illargia,
—nor ete dau eder?—
zeruan goi ikusgarri,
arnas estuan ler.

Larrosa kantuz dago,
—Itaun norentzako—
neure gela itzalpean
usainkor, arrosko.

Kantuz daukat biotza,
—uda-lenez alai—
bion maite-astea
dau jardunaren gai,

ABEREEN OIUAK

Txakurrak zaunk-zaunka:
«Guau, guau, guau!»
Katuak atean:
«Miau, miau, miau!»

Ardiak eskortan-
«Bee, bee, bee!»
Idiak zelaian
«Muu, muu!» orroe.

Txoriak goizean:
«Txio, txio, txio!»
Txiteak bidean:
«Pio, pio, pio!»

Beleak mendian
«Kras, kras!» gedar dagi;
txarriak tokian
«Gurgur, gurgur!» beti.

Igelak uretan:
«Kruak, kruak, kruak!»
Aate zalduntxoak:
«Kuak, kuak, kuak!»

Saguak txilio
«Ri, ri, riiik!,
katuak dautsola
eldu saputzetik.

LORE-ZAIÑA

Laiñoa dabil goi zear
ara ta ona baldan.
Zu, Edurnetxo laztan, zer
dagizu, txiki eder,
or eure baratz ertzean,
lokartua antzean.

Baratzeko loratxuak
nok dautzuz zaintzen?
—Ez dot nik lagunik bear,
neronek ditut gordeten:
jolas-lagun dot laiñoa,
amesle lora-txorta.
Lorak ditut inguruan
eun kolorez biztuta.

Neuk zaintzen ditut arduraz
goizean goiz-goizetik;
neuk jagon oi ditut baita
gaua jausi geroztik.
Poz-giroz ditut bazterrak,
alkarren jabe lorak,
oneik dauz nire biziak
munduan diran maiteenak.